

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.446/2025/9.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

A felperes: felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Tiborcz Attila László ügyvéd (cím1)

Az alperes: alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Nagy Noémi ügyvéd (cím3)

A per tárgya: szülői felügyelet gyakorlásának rendezése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

az alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 2.Pf.37/2024/36.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Székesfehérvári Járásbíróság 10.P.22.344/2022/110.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 254.000 (kétszázötvennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, és az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek 2017. november 5-én ismerkedtek meg, az alperes 2017 decemberében a korábbi kapcsolataiból származó két gyermekével a felpereshez költözött. 2018. november 7-én H nevű gyermekük született.

[2] A felek kapcsolata 2022 őszére megromlott, az alperes a három gyermekével új partneréhez költözött.

[3] A felek 2022. október 22-én abban állapodtak meg, hogy közösen gyakorolják a szülői felügyeletet, heti váltásban gondoskodnak gyermekükről. 2022. november 22-én ismét

konfliktus volt közöttük, ezt követően a felperes hosszabb ideig nem tartotta személyesen a kapcsolatot gyermekével.

[4] A felperes városon, a tulajdonát képező családi házban lakik az édesanyjával, mezőgazdasági termeléssel foglalkozik. Az alperes 2023. június 22-én házasságot kötött, a házastársa tulajdonában álló ingatlanban lakik városban, egyéni vállalkozóként a házastársával zöld terület karbantartási munkákat végez, valamint vattacukor készítésével foglalkozik.

[5] A felek gyermeke mindkét félhez kötődik, a felperes környezete jelentette számára a biztonságot, amikor a mindennapokban a felperessel való kapcsolatot is meg tudta élni. A felperesnek a gyermek ellátásában az édesanyja nyújt segítséget, az alperesnek pedig a házastársa. A gyermek alkalmazkodott a kialakult helyzethez, mind a felperes, mind pedig az alperes környezetéhez tartozni akar. A gyermeknek bensőséges és bizalmas a kapcsolata a felekkel, a felperes környezete iránti kötődése erőteljesebb, ugyanakkor az alperes házastársához is kötődik. Mindkét fél alkalmas a gyermek nevelésére. Az alperes házastársának gyermeknevelési képessége átlagos.

A felperes keresete, az alperes viszontkeresete

[6] A felperes keresetében kérte a szülői felügyelet gyakorlására való feljogosítást, továbbá az alperes és a gyermek kapcsolattartásának szabályozását.

[7] Az alperes viszontkeresetében kérte a szülői felügyelet gyakorlására való feljogosítást, a felperes és a gyermek kapcsolattartásának szabályozását, továbbá a felperes kötelezését gyermektartásdíj megfizetésére.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, a szülői felügyelet gyakorlására az alperest jogosította fel. Szabályozta a felperes és a gyermek kapcsolattartását. Kötelezte a felperest gyermektartásdíj megfizetésére az alperes részére. Ítélete indokolásában – továbbiak mellett – kifejtette, hogy mindkét fél alkalmas a gyermek nevelésére. A felperes környezete stabilabb, a felperes számára kellő segítséget jelent az édesanyja közreműködése a gyermek nevelésében. Az alperes azonban házasságban él, a gyermek nevelésének biztosítása nem a nagyszülő feladata elsődlegesen, hanem a szülőé, valamint a gondozó szülővel együtt élő házastársé. Az alperes házastársának gyermeknevelési képessége átlagos.

[9] A felek gyermeke azonos időt szeretne tölteni a felekkel, és szeretne együtt lakni a féltestvéreivel. A gyermek hosszútávú érdekét az szolgálja, ha változatlanul az alperes gondozásában, a féltestvéreivel egy háztartásban nevelkedik.

[10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét megváltoztatta, a szülői felügyelet gyakorlására a felperest jogosította fel. Kötelezte az alperest, hogy a gyermeket 8 napon belül adja át a felperesnek. Szabályozta az alperes és a gyermek kapcsolattartását, megszüntette a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét. A viszontkeresetet elutasította.

[11] Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 434. § (3) bekezdésében foglaltak alapján hivatalból elrendelte az elsőfokú eljárás során beszerzett pszichológia szakértői vélemény kiegészítését, mert azt hiányosnak, valamint önmagával, illetve a perbeli adatokkal ellentétesnek minősítette. A másodfokú eljárásban a szakértő meghallgatása során kiegészítette a szakvéleményét.

[12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette azzal, hogy az alperes a személyiségénél fogva nem képes az elköteleződésre, személyiségében hordozza a stabil kötődés hiányát. Az alperes énközpontú világából nem tud kilépni, így nem tud a gyermeke érdekei szerint cselekedni. Emiatt az alperes nem tud anyaként működni, a gyermek pedig nem tud az alpereshez megfelelően kötődni, az alperessel kapcsolatban bizonytalanságot él meg. Az alperes életvitelében akkor következhetne be változás, ha megfelelő terápián venne részt, ehhez azonban az alperesnél önismereti igénynek és az elköteleződésre való képességnek kellene fennállnia, mellyel az alperes nem rendelkezik.

[13] A lakóhely, illetve a család tekintetében bekövetkező változás a gyermek számára megrázkódtatást okoz, szorongást vált ki benne, és a biztonságérzet elvesztéséhez vezet. A gyermek a féltestvéreihez nem kötődik szorosan. A gyermek érzelmileg kiegyensúlyozott.

[14] A felperes személyiségénél fogva alkalmasabb a gyermek nevelésére. Gyermeknevelési képessége az átlagosnál kicsit gyengébb, amennyiben azonban a depresszív állapota megszűnik, úgy a nevelési képessége átlagos szintet ér el. A gyermek a felperes és a felperes édesanyja irányába megkapaszkodást, erősebb kötődést mutat. Az alperes gyermeknevelési képessége a személyiségjegyei folytán fokozott mértékben csökkent.

[15] A szakértői vélemény kiegészítése alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a gyermek megfelelő érzelmi fejlődése az alperes nevelésében nem biztosítható. Az alperes nevelési képessége az átlagoshoz képest fokozott mértékben csökkent, a felperes nevelési képessége átlagos.

[16] A gyermek a felpereshez és a felperes környezetéhez kötődik, ebben a környezetben találja meg a biztonságot. A felperes személyiségjegyei folytán alkalmas arra, hogy a gyermek számára nyugalmat és stabilitást biztosítson. A gyermeknevelési képességben fennálló különbség folytán a gyermek nevelésére a felperes alkalmasabb.

[17] A gyermek a felperes édesanyja irányába is erős kötődést mutat, a nagyszülő alkalmas arra, hogy a gyermek gondozásában a felperesnek segítséget nyújtson.

[18] A szülői felügyelet gyakorlásáról való döntés meghozatala során kiemelt jelentősége van a gyermek érdekének, a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése a felperesnél biztosítható kedvezőbben.

[19] A felperesnek nem volt gyermektartásdíj iránti igénye az alperessel szemben, a bíróság nem észlelt olyan körülményt, ami e tekintetben hivatalbóli intézkedést indokolt volna.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A jogerős ítélet ellen – hatályon kívül helyezése – tartalma szerint – az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása iránt – az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozással.

[21] Érvelése szerint a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése és értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A perben jelentős tények az ún. releváns tények, amelyek a relevanciájukat a bíróság által alkalmazandó anyagi és eljárási jogszabályokból, azoknak törvényi tényállási elemeiből merítik. Ide tartoznak azok a ténymegállapítások is, amelyekre a bíróság nem érdemi döntést alapít, hanem eljárási jogkövetkezményt alkalmaz.

[22] A BH1999. 260. számú eseti döntésben foglaltak szerint a mérlegelés körébe vonható egyéb peradatok, pl. a tanú érdekelttségére utaló adatok, ha a vallomás belső tartalmi jellemzői kétségeket ébresztenek a vallomás hitelessége felől. A bizonyítási anyagon alapuló ténymegállapítás logikai tevékenység, melynek során a bizonyítékokról kell következtetni a bizonyítandó tényekre, a jogilag releváns tényekre. Ennek során a bíróság megállapítja a bizonyítási eszközök hitelességét, értékeli a szakértői vélemény logikai meggyőző erejét.

[23] A bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli a bíróság, megvizsgálja, összehasonlítja a bizonyító értéküket, figyelembe veszi összefüggéseiket, ellentmondásaikat, és ennek eredményeként alakítja ki a valóságról szerzett meggyőződését, amelyet ténymegállapítások formájában rögzít. A szabad mérlegelés eredményében megnyilvánuló bizonyosság nem szubjektív vélemény, objektíven megalapozott kell legyen.

[24] Alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához a bíróság nincs kötve. A BH+2002. 135. számú határozatban foglaltak szerint a pszichológus szakértői vélemény a gyermekelhelyezési perben jelentős, de nem kizárólagos bizonyíték, az abban foglaltakat a bíróságnak a per egész anyagával összevetve kell értékelnie.

[25] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, megállapításai nem iratellenesek, a megállapított tényállásból megfelelő jogi következtetést vont le. Ezzel szemben a másodfokú bíróság döntését egyoldalúan, a másodfokú eljárásban kiegészített szakértői véleményre alapította, figyelmen kívül hagyta a szakértői vélemény drasztikus, a szakértő általi megváltoztatását, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokat.

[26] A szakértői vélemény és annak kiegészítése más adatoknak, valamint önmaguknak is ellentmondóak. A pszichológus szakértői vélemény valamennyi szakvélemény közül a legszubjektívebb, ezért indokolt, hogy a szakvélemény a megállapítások alapjául szolgáló tesztek mutatóit feltüntesse.

[27] Vitatható az a szakértői megállapítás, hogy az alperes ne tudna anyaként jól működni. Gyermekével szeretetteljes, bizalmas kapcsolata volt mindig, ezt megerősítette a gyermek vizsgálata. Nem lehetett volna olyan megállapítást sem tenni, hogy a gyermek nem kötődik a féltestvéreihez, maga mondta el, hogy velük akar együtt családban élni.

[28] Az elsőfokú eljárás során beszerzett bizonyítékok egyikéből sem lehetett azt megállapítani, hogy az alperes a gyermek nevelésére alkalmatlan lenne, hogy a felpereshez képest kevésbé lenne alkalmas. Azt sem lehetett megállapítani, hogy veszélyeztetné a gyermeket. Képes személyiségén változtatni, nem alkalmatlan a terápiára, a szakértői megállapítás megismerését követően terápiára jár mindaddig, amíg ez szükséges.

[29] A szülői felügyeletet érintő döntés során alapvető szempont a gyermek érdeke, a bíróságnak a gyermek életét érintő minden körülmény feltárásával és együttes mérlegelésével kell erről határoznia.

[30] Az alperes vitatta a szakértőnek azt a megállapítását, hogy alkalmassága a gyermeknevelésre fokozottan csökkent mértékű. A szakértő azonban nem adott választ arra, hogy korábbi álláspontját miért változtatta meg, és arra sem, hogy ennek a megállapításának mi volt az alapja. A szakértői vélemény sem rögzített ilyen adatot, a szakértői vélemény megállapításai nem ellenőrizhetőek. Ha a szakértőnek az volt az álláspontja, amit a másodfokú eljárás során fejtett ki, felmerülhet kérdésként, hogy az elsőfokú eljárásban ezt miért nem írta le. A szakértői vélemény ilyen módon való megváltoztatása a szakértői megállapításokat aggályossá teszi, ami felveti a szakértő egyik fél terhére való elfogultságát.

[31] A másodfokú bíróság minden egyéb bizonyítékot figyelmen kívül hagyva, kizárólag az általa aggálytalannak minősített, kiegészített szakvélemény alapján hozta meg a döntését. Megsértette a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó Pp. 279. § (1) bekezdését, ami kihatott az ügy érdemi elbírálására.

[32] A felperes kérte a felülvizsgálati kérelem visszautasítását a Pp. 415. § (1) bekezdés f) pontja alapján. Ezzel összefüggésben előadta, hogy a felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet. Az alperes felülvizsgálati kérelmében pusztán a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Az eljárás tárgya azonban a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, a kapcsolattartás szabályozása. A perben az alperes viszontkeresetet terjesztett elő. Az alperesnek az a kérelme, hogy a Kúria

utasítsa el a keresetet, nem értelmezhető, mivel ebben az esetben nem maradna értékelhető ítéleti rendelkezés. Az alperes a vizontkeresete kapcsán semmilyen döntés meghozatalát nem kérte. Kérelme tehát nem felel meg a törvény által meghatározott követelményeknek.

[33] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának esetére felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati eljárási költsége megtérítésére irányult. Hangsúlyozta, hogy a felülvizsgálati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy a bíróságok a mérlegelés körébe vont adatok, a felek személyes előadása, a bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutottak-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni.

[34] Az alperesnek felülvizsgálati kérelmében azt az érvelését kellett volna alátámasztania, hogy a másodfokú bíróság helytelenül állapította meg a tényállást, nyilvánvalóan okszerűtlenül mérlegelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és abból az ítéletében levont következtetésre nem lehetett volna jutni. Az alperes azonban ezen kötelezettségének nem tett eleget.

[35] Az alperes hivatkozott a szakértői vélemény aggályosságára. A másodfokú eljárás során lehetősége volt, hogy kérdéseket tegyen fel a szakértőnek, észrevételeket tegyen. Mégsem állította a szakvélemény aggályosságát, indítványa nem volt, ezért már minderre a felülvizsgálati eljárásban nem lehet hivatkozni.

[36] Az alperes utalt arra, hogy a szakértő tevékenysége felveti a szakértő elfogultságát a felperes irányába, azonban az alperes erre hivatkozással nem kérte a szakértő kizárását. A szakértőnek szakvéleményéhez nem szükséges az egyes tesztadatok, tesztmutatók csatolása. Sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem sértett jogszabályt, amikor ezt nem követelte meg a szakértőtől.

[37] Ha a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését a tényállás okszerűtlen megállapítása miatt kéri, nem elegendő általánosságban erre utalnia, hanem konkrétan meg kell jelölnie, hogy a bíróság milyen bizonyítékokból vont le okszerűtlen következtetést, illetve milyen bizonyítási hiányosságok miatt nem tekinthető az ítélet megalapozottnak. Az alperesnek nem elegendő arra hivatkoznia, hogy nem kapta meg a tesztadatokat, hanem azt is részleteznie kellett volna, hogy ez mennyiben sértette eljárási jogait, ha megkapta volna, mennyiben született volna más döntés.

[38] A másodfokú bíróság nem kizárólag a kiegészített szakértői vélemény alapján hozta meg döntését. Az elsőfokú bíróság kellőképpen nem tárta fel a tényállást, ezért a másodfokú bíróságnak ezt a tényállást a szakértő meghallgatása útján ki kellett egészítenie. A másodfokú bíróság figyelembe vette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, de azt a hiányos szakvélemény pontosításával elbírálásra alkalmassá tette.

[39] A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás azt a körülményt érintette részletesen, hogy a felek nevelési képességében kimutatható-e eltérés. Az elsőfokú eljárás során szerzett szakértői vélemény ezzel összefüggésben annyit rögzített csak, hogy egyik fél sem alkalmas a gyermeknevelésre, és vannak elbizonytalanító tényezők mindkét oldalon. Ezért volt szükséges a szakértői vélemény kiegészítése. A másodfokú bíróság az így rendelkezésre álló adatokból egyértelműen levonhatta következtetését, miszerint az alperes nevelési képessége az átlagoshoz képest fokozott mértékben csökkent. Ezzel szemben a felperesnél tapasztalható nyugalom, biztonság, szeretet, kötődés, stabilitás az alperes nevelési képességét jelentősen meghaladó környezetet tud biztosítani, ebből eredően a felperes nevelési képessége magasabb színvonalú.

[40] Más eljárások eredményei nem vehetők figyelembe a jelen perben, azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes korábbi kapcsolatából származó gyermekét érintő perben a jogerős ítélet ugyanazokat a hátrányos személyiségjegyeket állapította meg az alperes esetében, mint jelen eljárásban, pedig abban az ügyben más volt a szakértő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[41] A felperes felülvizsgálati kérelem visszautasítását célzó indítványa következtében előre bocsátja a Kúria, hogy a Pp. 413. § (1) bekezdés *d)* pontjában foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet, hogy a kérelmező milyen tartalmú döntés meghozatalát kívánja.

[42] Az alperes felülvizsgálati kérelme első oldalán azt fogalmazta meg, hogy a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új határozat hozatalával a kereset elutasítását kéri.

[43] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, a viszontkeresetnek helyt adott, a szülői felügyelet gyakorlására az alperest jogosította fel.

[44] Az alperes felülvizsgálati kérelme negyedik oldalán a 7. bekezdésben azt az álláspontját fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a megállapított tényekből megfelelő jogi következtetést vont le. Ezzel szemben a másodfokú bíróság döntését egyoldalúan a másodfokú eljárásban kiegészített szakértői véleményre alapította, figyelmen kívül hagyta az egyéb bizonyítékokat.

[45] Mindezen körülményekből megállapítható, hogy az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését – tartalma szerint [figyelemmel a Pp. 110. § (3) bekezdésében foglaltakra, azaz a beadványoknak a tartalmuk szerinti megítélésére vonatkozó előírásra] – az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, mely ítélet a viszontkeresetnek helyt adott, és őt jogosította fel a szülői felügyelet gyakorlására. Nem volt tehát akadálya annak, hogy a Kúria ezen tartalom alapján bírálja el a felülvizsgálati kérelmet.

[46] Az így elbírált felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

[47] A Pp. 406. § (1) bekezdésében és a 424. § (1) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi szabálysértés egyaránt megalapozhatja; azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

[48] A Pp. 413. § (1) bekezdése és a 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül; azaz a felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős határozatnak a felülvizsgálati kérelem keretei közötti felülbírlata.

[49] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak a Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári Jogegységi Határozat szerint a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés, és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. ponthoz fűzött indokolás értelmében a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírlati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél felülvizsgálati kérelmében pontosan jelölje meg azt a jogforrást, és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek a megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szabad szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és rendkívüli perorvoslatot megalapozó hiányosságát, amellyel kapcsolatban részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját. A PK vélemény 4. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem – mint az eljárást megindító és annak kereteit meghatározó rendkívüli jogorvoslati eszköz – jogi jelentősége egyebek között abban fogalmazható meg, hogy a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt ok vagy okok keretei között bírálhatja felül. Ennek következtében eljárása során csak a fél felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabálysértés vagy jogszabálysértések fennállását vizsgálhatja. A 4. ponthoz fűzött indokolás értelmében csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[50] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.

[51] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a tényállás megállapítására, a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabályi rendelkezés, a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértését állította.

[52] A Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg.

[53] A Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésére alapított felülvizsgálati érvelés a felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati jellegéből fakadóan nem vizsgálható, azaz a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás és a bizonyítékok újabb egybevetésére és értékelésére a felülvizsgálati eljárásban már nincs lehetőség. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljárás bíróságok a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutottak-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. A bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok ismételt egybevetésére (ún. felülmérlegelésére) a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni. Mindebből következően akkor van helye a bizonyítékok Kúria általi felülmérlegelésének, ha a jogerős ítélet bizonyítékértékelése irratellenes, okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmaz, és a bizonyítékokból csak egyfajta, a jogerős ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni. Ennek eredményeként lehetséges a jogerős ítéletben megállapított tényállástól eltérő tények megállapítása. Ha pedig a fél felülvizsgálati kérelmében az érdemi döntés alapjául szolgáló anyagi jogszabály megsértését is állítja, akkor a Kúria a döntéshez szükséges – a felülmérlegelés eredményeként megállapított – tények alapján hozhat új érdemi határozatot a Pp. 424. § (3) bekezdésében foglaltak szerint. Kizárólag eljárási jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria érdemben nem vizsgálhatja a másodfokú bíróság által értelmezett és alkalmazott anyagi jogszabályi rendelkezések megsértését, az azokra alapított érdemi – anyagi jogi – döntés helyességét (Kúria Gfv.I.30.120/2023/8.).

[54] Az alperes felülvizsgálati kérelmében egyetlen jogszabályhely: a Pp. 279. § (1) bekezdés megsértését állította, anyagi jogszabályhely megsértésére nem hivatkozott. Az előző bekezdésben kifejtett indokok miatt, ha lenne is lehetőség a bizonyítékok Kúria általi felülmérlegelésére, melynek eredményeként lehetővé válna a jogerős ítéletben megállapított tényállástól eltérő tények megállapítása, akkor sem tudná a Kúria az esetlegesen jogszabálysértő jogerős ítéletet hatályon kívül helyezni, és nem tudna a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozni, mert az alperes felülvizsgálati kérelmét hiányosan terjesztette elő. Ha – álláspontja szerint – a másodfokú bíróság téves jogi következtetésre jutott, meg kellett volna jelölnie a megsértett konkrét anyagi jogi jogszabályhelyet. Az alperes azonban ilyen jogszabályhelyet nem jelölt meg, felülvizsgálati kérelmében anyagi jogszabályhely megsértését nem állította.

[55] Az alperes felülvizsgálati kérelmében támadta ugyan a másodfokú eljárásban kiegészített szakértői véleményben foglaltakat, azaz a szakértői véleményre vonatkozó jogi álláspontját kifejtette ugyan, hivatkozása indokait ismertette, de adós maradt a megsértett jogszabályhely megjelölésével, a szakvélemény értékelésére vonatkozó jogszabályhely, a Pp. 316. § (1) bekezdés megfelelő pontjának feltüntetésével. A tartalmi követelmény teljesülésének hiánya következtében ezen hivatkozást is figyelmen kívül kellett hagynia a Kúriának.

[56] A kifejtettekből következően a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdésében foglaltak alapján hatályában fenntartotta.

A határozat rövid tartalma

[57] Kizárólag eljárási szabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria érdemben nem vizsgálhatja a másodfokú bíróság által értelmezett és alkalmazott anyagi jogszabályi rendelkezések megsértését, az azokra alapított érdemi – anyagi jogi – döntés helyességét.

Záró rész

[58] A Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 83. § (5) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes viseli a saját felülvizsgálati költségét és a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperesnek a képviselét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és 5. § (2) bekezdésében foglaltak alapján állapított meg. A felperes ellenkérelmében munkadíjként 250.000 forint + áfa, azaz 317.500 forint felszámítását kérte, de a felülvizsgálati ellenkérelméhez mellékelte megbízási szerződésben a felperes és jogi képviselője 200.000 forint + áfa munkadíjat kötött ki. A felperes jogi képviselője a költségjegyzék nyomtatványon is ezt az összeget tüntette fel. A Kúria a megbízási szerződésben szereplő munkadíj összeget vette figyelembe döntése során.

[59] A tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére köteles az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes a Pp. 102. § (1) bekezdésében foglaltak alapján. A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát (Pfv.I.20.446/2025/9.) és az alperes adóazonosító jelét.

[60] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdésének utaló szabálya által felhívott Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

[61] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdésének d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. július 8.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Cseh Attila s.k. bíró, dr. Magosi Szilvia s.k. bíró, dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró